

PROJECT
MAGARAC

NOČNÍ
HLEDÁNÍ

01) Noční hledání

V temnotě ruka bloudí,
narazí na druhou,
prsty se proplétají,
nebylo to náhodou...

Mezi všemi ostatními
chtěl najít tuto ruku.
Splnilo se mu přání,
držel tu dívku...

*Noční hledání
tam nahoře v lese,
světel mihotání,
smích se tmou nese...*

Pak oči otevřeli,
úsměvy rozpačité,
pohledy se střetly,
její stisk ochabuje...

Bylo to jen pár chvil,
k ničemu nedošlo.
Okamžik krátký byl,
rychle to přešlo...

*Noční hledání
tam nahoře v lese,
světel mihotání,
smích se tmou nese...*

Bylo to jen pár chvil,
k ničemu nedošlo.
Okamžik krátký byl,
rychle to přešlo...

Okamžik krátký byl,
rychle to přešlo...

Okamžik krátký byl,
rychle to přešlo...

02) 1990

Kdo je v tom zrcadle?

Kdo se na mě dívá?

*Tváře propadlé,
nejistě se usmívá...*

1990,

ten rok byl před pár lety,
má smysl o něm psát?
Ještě nebyl jsem plnoletý...

Kdo je v tom zrcadle?

Kdo se na mě dívá?

*Čelo vysoké,
bradka šedivá...*

Disintegration mělo rok,
stejně jako Achtung Baby.
Violator byl šok
– soundtrack té doby!

Kdo je v tom zrcadle?

Kdo se na mě dívá?

*Kouty výrazné,
tvář vráskami rozrytá...*

Co přišlo pak je nové
Písně víry a oddanosti
v poličke na kazetě,
stejně jako od Cure Prání...

Kdo je v tom zrcadle?

Kdo se na mě dívá?

*Ten pohled moudrý je
a oči přivírá...*

Kdo je v tom zrcadle?

Kdo se na mě dívá?

*Ten pohled moudrý je
a oči přivírá...*

Kdo je v tom zrcadle?

Kdo se na mě dívá?

*Ten pohled moudrý je
a oči přivírá...*

03) Byl to jen okamžik

Byl to jen okamžik,
když zazněl krátký výkřik.
Suchá větev se zlomila,
po skále dolů klouzala...

Pohledy se střetly,
kameny se uvolnily
a valily se k jícnu...
Scéna jak ze zlého snu...

Ozývá se burácení,
nekonečně z hloubky zní.
Lano je napnuté,
zůstává nehybné...

Hřmění skončilo,
ticho jej vystřídalo.
Krátké mlčení
a úzkostné volání...

Odpověď nepřichází,
propast je němá,
v zádech mrazí,
vrací se jen ozvěna...

Tep srdce zrychluje,
ve spáncích pulzuje.
Přes okraj nahlíží,
myšlenky zběsile víří...

Kolik uběhlo času?
Volají zas a znova.
Už podléhali děsu,
ze tmy se ozvala slova...

Byla to úleva,
slyšet ta udivená slova.

Byla to úleva,
slyšet ta sprostá slova!

Byl to jen okamžik,
když zazněl krátký výkřik.
Suchá větev se zlomila,
po skále dolů klouzala...

04) V práci (melencholic version)

Zazvoní budík a vstáváš,
v koupelně rozlepíš oči.
Nemyslíš na to, co děláš,
V kuchyni zhltněš snídani.
Čas pokročil, z domu utíkáš,
čas pokročil, a ty utíkáš...

Zařadíš se do masy lidí,
co připomínají stroje.
Zavěšen za madlo v tramvaji,
kolem pohledy prázdné.
Kolébáš se v rytmu jízdy,
kolébáš se v rytmu jízdy...

Provádíš stejné úkony,
Pracovní tempo, harmonogram daný.
Ručičku od hodin tlačíš očima.
Víš, kdy je oběd a kdy svačina,
kdy zabrat a kdy práci předstírat.
Kdy zabrat a kdy se zašívat...

Z vteřin je minuta a z minut hodina,
ta poslední je hrozně vzdálená...

Z vteřin je minuta a z minut hodina,
ta poslední je hrozně vzdálená...

Z vteřin je minuta a z minut hodina,
ta poslední je hrozně vzdálená...

Padla...
Konečně padla!

Padla...
Konečně padla!

Padla...
Konečně padla!

55) Planina

Po náročném týdnu
konečně na chvíli klid...

Vyčistit hlavu,

musíme rychle vyrazit...

Kilometry pomalu ubíhají,
na konci je odměna,
pár dnů v opuštěném kraji
a blahodárná proměna...

*Krajina zaslíbená čeká nás,
na chvíli nastane krásný čas.
Za pár hodin tam budeme,
na jeden zátah to zvládneme...*

Cesta vede horami i lesem,
přes celý jeden stát.

Na hranici s jiným světem,
budeme nad ránem spát...

Slunce září ve zpětném zrcátku,
je horko a motor auta vaří,
topení opéká v kabině posádku,
jiná možnost chlazení není...

*Krajina zaslíbená čeká nás,
na chvíli nastane krásný čas.*

*Za pár hodin tam budeme,
na jeden zátah to zvládneme...*

Tma přišla dřív, než jsme čekali,
máme ještě cestu dlouhou.

Cíl je dál, než jsme mysleli,
projíždíme nekonečnou rovinou...

Pak serpentýny míří nahoru,
pomalu jede škodovka stará.

V sedle doléváme vodu,
z motoru se valí pára...

*Krajina zaslíbená čeká nás,
na chvíli nastane krásný čas.*

*Za pár hodin tam budeme,
na jeden zátah to zvládneme...*

Svou daň si vybírá únava,
na řidiče neblaze působí,
ruce cukají a padá mu hlava,
volant svírá a jen taktak bdí...

Cesta se stáčí prudce doprava,
auto pokračuje rovně,
spolujezdce rána probrala,
do řidiče strčí rázné...

*Krajina zaslíbená čeká nás,
na chvíli nastane krásný čas.*

*Za pár hodin tam budeme,
na jeden zátah to zvládneme...*

Později vyjedeme na Planinu,
i když zbývá jen kousek malý...

Prospat se musíme alespoň hodinu,
dvacet kilometrů nás od cíle dělí...

Slunce zasvítilo do očí,
úsvit nás zastihl na místě...

Před koly je sráz strmý,
do cíle už pojedeme jistě...

*Krajina zaslíbená čeká nás,
na chvíli nastane krásný čas.*

*Za pár hodin tam budeme,
na jeden zátah to zvládneme...*

06) Průvodci

Cestu znali jen oni dva,
zdaleka přijela výprava...
V horách by sami bloudili
a v temnotě směr ztratili...

Velmi rychle se šelo,
slunce se k západu klonilo.
Na zem promítalo dlouhé stíny,
pak zmizelo za hřebeny...

*Už o sobě věděli,
něco k sobě cítili.
Společně se přihlásili,
že cizince dovedou k cíli...*

Na konečné vysedli,
do lesa vstoupili...
Družina hlučná byla,
strach hovorem zaháněla...

Do svahu stoupali,
zuby nehty se jich drželi.
Chladem na ně hora dýchla,
skupina náhle ztichla...

*Už o sobě věděli,
něco k sobě cítili.
Společně se přihlásili,
že cizince dovedou k cíli...*

Na konci léta to bylo,
brzy se stmívalo.
Poryvy větru zesílily,
větve stromů cloumaly...

Na otázky: „Jak je to daleko?“,
s úsměvem říkali, že blízko.

Až tak moc nelhali,
vždyť zkratkou je vedli...

*Už o sobě věděli,
něco k sobě cítili.
Společně se přihlásili,
že cizince dovedou k cíli...*

Les náhle skončil,
měsíc se z mraků vynořil.
Už jen chvíli malou,
po hřebeni polní cestou...

Klíče od samoty předali,
svému osudu je nechali.
Vydali se na zpáteční cestu,
temným lesem k městu...

*Už o sobě věděli,
něco k sobě cítili.
Společně se přihlásili,
že cizince dovedou k cíli...*

Svah prudce dolů klesal,
měsíc se zase schoval.
Na krok vidět nebylo,
v blátě to klouzalo...

Opatrně dolů scházeli,
vzájemně se drželi.
Pak sešli z kopce
stále ruku v ruce...

*Už o sobě věděli,
něco k sobě cítili.
Společně se přihlásili,
že cizince dovedou k cíli...*

07) Doba předmobilová

Bylo to doba jiná,
dnes bychom jinak jednali.
Byla to doba předmobilová
a rodiče jinak mysleli...

*Dnes je to nemyslitelné,
bezpečnost bychom řešili.
Století už je trochu jiné,
děti bychom nepustili...*

Na Balkán vyrazila výprava,
s touhou po dobrodružství,
mapa z Rakousko-Uherska
a hlavně velké odhodlání...

*Dnes je to nemyslitelné,
bezpečnost bychom řešili.
Století už je trochu jiné,
děti bychom nepustili...*

Z vlaku vystoupili náhle,
stoletá mapa jejich kroky vedla,
na svém místě byla jeskyně
i všechna horská sedla...

*Dnes je to nemyslitelné,
bezpečnost bychom řešili.
Století už je trochu jiné,
děti bychom nepustili...*

Bylo to velké překvapení,
ale vlastně o tolik nešlo,
byli jinde o dvě údolí,
vše se nakonec sešlo...

*Dnes je to nemyslitelné,
bezpečnost bychom řešili.
Století už je trochu jiné,
děti bychom nepustili...*

Nakonec se našli a hory přešli,
nikdo jim nevezme ty zážitky.
Oni i jejich rodiče to přežili,
nesmazatelné mají vzpomínky...

*Dnes je to nemyslitelné,
bezpečnost bychom řešili.
Století už je trochu jiné,
děti bychom nepustili...*

o8) Hory se zavřely

Z hory odtékají sněhy,
kameny se lesknou v proudu,
voda omílá zmrzlé břehy,
padlé větve jsou obalené v ledu...

Kolem se vine lesní pěšina,
podél potoka stoupá příkře,
hluboko dole zůstala dolina,
v blátě otištěné stopy zvěře...

Ve vzduchu je cítit hlína,
kroky v bahně mlaskavé,
z mlhy vystupuje krajina,
siluety stromů temné...

Po stezce postava kráčí,
opatrně našlapuje,
hlavu pomalu otáčí,
okolí bázlivě pozoruje...

Tvář kapucí zahalená,
ve stínu pod ní záblesk očí,
zastavuje se a naslouchá,
pěšina se vzhůru stáčí...

Zurčení potoka se vzdaluje,
les plný neznámých zvuků,
svým dechem je přehlušuje,
děsí se ozvěn svých kroků...

Zmizely obrysy stromů,
před sebou tuší hřeben,
přes něj vede cesta domů,
musí ji najít, než skončí den...

Vůbec neví, kde právě je,
mlha se s tmou pojí,
spustil se déšť a vítr duje,
před rozcestím bezradně stojí...

Teplota klesá musí se rozhodnout,
stezka se tu na dvě dělí...

Z místa se konečně pohnout,
pokračovat vzhůru nebo do údolí?

Osudu volbu svěřil,
kostky o cestě rozhodly.
Víc ho nikdo nespáčil,
hory se za ním zavřely...

Víc ho nikdo nespáčil,
hory se za ním zavřely...

Hory se za ním zavřely...

Hory se za ním zavřely...

Hory se za ním zavřely...

09) Seminář

*Byli vždy veselí,
léta se tam scházeli.
Nad Moravou ve Veselí
východní filmy sjížděli...*

Akira Kurosawa
– samuraj mečem mává,
Kendži Mizoguchi,
klíží se nám oči...

*Byli vždy veselí,
léta se tam scházeli.
Nad Moravou ve Veselí
východní filmy sjížděli...*

Střídali se co hodinu
– čtyřicet sedm róninů
sepuku spáchalo,
dlouho jim to trvalo...

*Byli vždy veselí,
léta se tam scházeli.
Nad Moravou ve Veselí
východní filmy sjížděli...*

Rampo Edogawa
– ponurá zábava.
Masaki Kobajasi
– v hlavě z toho straší...

*Byli vždy veselí,
léta se tam scházeli.
Nad Moravou ve Veselí
východní filmy sjížděli...*

Slepá bestie
– kdo asi přežije
Toširo Mifune
– zloducha probodne...

*Byli vždy veselí,
léta se tam scházeli.
Nad Moravou ve Veselí
východní filmy sjížděli...*

10) Únor

*Byl únor a my jsme se sešli,
kolem závěje sněhové.
Na pivo lesem jsme si zašli,
odhady nebyly úplně střizlivé...*

V zimě na budce v sevřeném prostoru,
politické hovory jsou tu zakázané...
U hranic Evropy čekaly hordy z východu,
debaty vedly jsme velmi vzrušené...

*Byl únor a my jsme se sešli,
kolem závěje sněhové.
Na pivo lesem jsme si zašli,
odhady nebyly úplně střizlivé...*

Dodnes je to těžko k uvěření,
tehdy jsme to úplně vážně nebrali.

Skřet z Kremlu zahájil tažení,
ze snu jsme se rychle probrali...

*Byl únor a my jsme se sešli,
kolem závěje sněhové.*

*Na pivo lesem jsme si zašli,
odhady nebyly úplně střizlivé...*

*Byl únor a my jsme se sešli,
kolem závěje sněhové.*

*Na pivo lesem jsme si zašli,
odhady nebyly úplně střizlivé...*

*Byl únor a my jsme se sešli,
kolem závěje sněhové.*

*Na pivo lesem jsme si zašli,
odhady nebyly úplně střizlivé...*

11) Hosti

	<i>Přijedou k nám hosti, už se na ně těšíme.</i>	Někteří tu budou spát, jiní domů pojedou.	<i>Přijedou k nám hosti, už se na ně těšíme.</i>
Co budeme pít?	<i>Máme jídla dosti?</i>	Peřiny musíme převlékat.	<i>Máme jídla dosti?</i>
Koupil jsi pivo?	<i>Už půl dne uklízíme...</i>	Rychle, za chvíli tu budou!	<i>Už půl dne uklízíme...</i>
Co budou chtít?			
Bude stačit pečivo?	Ještě musíme vysát, gauc od chlupů očistit,	<i>Přijedou k nám hosti, už se na ně těšíme.</i>	Na co jsme zapomněli?
<i>Přijedou k nám hosti, už se na ně těšíme.</i>	chlebíčky nachystat,	<i>Máme jídla dosti?</i>	Už to všechno máme?
<i>Máme jídla dosti?</i>	podlahu letmo umýt...	<i>Už půl dne uklízíme...</i>	Trochu jsme se zapotili, zdá se, že to stíháme...
<i>Už půl dne uklízíme...</i>	<i>Přijedou k nám hosti, už se na ně těšíme.</i>	Čas neúprosně běží,	<i>Přijedou k nám hosti, už se na ně těšíme.</i>
Bude dobré toto víno?	<i>Máme jídla dosti?</i>	babička je přesná jak hodinky	<i>Všeho máme dosti,</i>
Ten pije bílé, ta červené,	<i>Už půl dne uklízíme...</i>	stíháme jen stěží...	<i>nikdo nejde</i>
nealko je nakoupeno		Ještě nafouknout balónky...	<i>a my čekáme...</i>
a co nějaké tvrdé?	Budeme grilovat,	<i>Přijedou k nám hosti, už se na ně těšíme.</i>	<i>Přijedou k nám hosti, už se na ně těšíme.</i>
<i>Přijedou k nám hosti, už se na ně těšíme.</i>	je třeba odblanit panenky	<i>Máme jídla dosti?</i>	<i>Všeho máme dosti,</i>
<i>Máme jídla dosti?</i>	a nachystat salát,	<i>Už půl dne uklízíme...</i>	<i>nikdo nejde</i>
<i>Už půl dne uklízíme...</i>	vyrobit jednohubky...		<i>a my čekáme...</i>
<i>Přijedou k nám hosti, už se na ně těšíme.</i>	<i>Přijedou k nám hosti, už se na ně těšíme.</i>	Dresing je třeba vyrobit,	
Jak se tady vlezeme?	<i>Máme jídla dosti?</i>	na stole se bordel váli,	<i>Přijedou k nám hosti, už se na ně těšíme.</i>
Kolik nás tu bude?	<i>Už půl dne uklízíme...</i>	gril bychom měli roztopit,	<i>Všeho máme dosti,</i>
Židle z garáže vezmeme,		dort jsme právě dozdobili...	<i>nikdo nejde</i>
nějak se to tu vejde...			<i>a my čekáme...</i>

12) Seminář II

Byli vždy veselí,
léta se tam scházeli.

Nad Moravou ve Veselí
východní filmy sjížděli...

Dumalí nad Osudem člověka,
i o Tolstého Vojně a míru.
Sledovali Sergeje Bondarčuka,
co režíroval si filmy na míru...

Dvakrát ročně tam jezdili,
na semináři se scházeli,
nad Moravou ve Veselí,
východní filmy sjížděli...

Šli a dívali se nevěřicně na to,
jak Elem Klimov zobrazil válku,
nezabralo toto děsivé memento,
ukázalo se, že jinak myslí v Rusku...

O filmech rozmlouvali,
když v Sakristii pivo pili.
Nad Moravou ve Veselí
východní filmy sjížděli...

O Vzestupu točila Larisa Šepitko,
Alexej German je Osudem prověřil.
Jinak o lidech vyprávěl Gubenko
– o Životě, slzách i lásce snil...

Aby to všechno vstřebali,
zpuštěným parkem bloumali.
Nad Moravou ve Veselí
východní filmy sjížděli...

V devětaosmdesátém roce
očekávání bylo Rusko plné,
naději mělo v perestrojce,
i filmy byly svobodné...

Ruskou kulturu vnímali,
národu mužiků chápali.
Nad Moravou ve Veselí
východní filmy sjížděli...

Veselí atmosféru mělo,
pak přišla zlá novina,
špatně to vypadalo,
ale nebyla to Konečná...

Byli léta veselí,
když na seminář přijeli.
Pokračovalo to zdárně
– další roky v Hodoníně...

Dodnes se neví, zda to byl On
– zbojník Jemeljan Pugačov...
Šolochovův Tichý Don,
zfilmoval Gerasimov...

I tady byli veselí,
když na seminář přijeli.
Vytvářelo se to správně
další roky v Hodoníně...

Loznicovy filmy byly průprava,
se synem Bondarčuka nesouzněli.
Bližší jim byla Kira Muratova,
s Tarkovským zvon odlévali...

Do Hodonína jezdili,
v Krystalu vždy bydleli.
To, co tady viděli,
jinde vidět nemohli...

Zvjagincev a Balabanov,
Ejzenštejn nemohl chybět,
Todorovskij a Alexandr Sokurov
– mapovali podivný ruský svět...

Byli vždy veselí,
když na seminář přijeli.
Pokračovalo to zdárně,
než skončilo to i v Hodoníně...

... než skončilo to i v Hodoníně...

... než skončilo to i v Hodoníně...

13) Velká Filmová Můra

*Bolest, chlad, otevírám oči.
Kde to jsem,
svět se se mnou točí...
Včera jsem byl ještě doma,
než přišlo tohle divné kóma....*

*Už to vidím, jsem v kině,
diváci čekají co udělám.
Dlaně sevřené v klíně,
jsem na to všechno sám...*

*Bolest, chlad, otevírám oči.
Kde to jsem,
svět se se mnou točí...
Včera jsem byl ještě doma,
než přišlo tohle divné kóma....*

*Mikrofon držím v ruce,
davy proudí do sálu,
měl bych být jejich průvodce,
co říct nemám představu...*

*Bolest, chlad, otevírám oči
Kde to jsem, svět se se mnou točí...*

*Včera jsem byl ještě doma,
než přišlo tohle divné kóma...*

*Jako skutečnost to vypadá,
je to ale můra noční.
Znova se do snů vkrádá,
Poslední filmové představení...*

*Bolest, chlad, otevírám oči,
Kde to jsem,
svět se se mnou točí...
Včera jsem byl ještě doma,
než přišlo tohle divné kóma....*

*Konečně jsme se prosadili,
plný sál ve švech praská...
Na staré filmy lidi nalákali,
má řeč by měla být hezká...*

*Bolest, chlad, otevírám oči.
Kde to jsem,
svět se se mnou točí...
Včera jsem byl ještě doma,
než přišlo tohle divné kóma...*

*Hlediště je stále neklidné,
nefungují ztišující gesta...
Co to sakra je?!
Je to něčí pomsta?*

*Bolest, chlad, otevírám oči.
Kde to jsem,
svět se se mnou točí...
Včera jsem byl ještě doma,
než přišlo tohle divné kóma....*

*Procitám ze zlého snu,
byl vlastně trochu pěkný.
Zažít takovou návštěvu,
byl bych z toho šťastný...*

14) Lepší to být nemůže...

Nepřímá úměra funguje,
alespoň u mne to tak je.
Vlasy mi pomalu ubývají,
za to prášky, ty přibývají...

Statečně si držím váhu,
že jsem docent říkat mohu.
Spokojenost zaručí finta
– vyšší cílová hodnota..

*Když se někdo zeptá
a „Jak se mám?“ se dotáže,
vím, že ho to zdeptá,
říkám,
že lepší to být nemůže...*

Těším se pevnému zdraví,
nemám žádné omezení.
Co chci, to dělat můžu,
není nic, co chci a nemůžu...

Co nechci, to většinou nedělám,
nadšení už dávno nepředstírám.

Na to není čas,
hraju druhý poločas...

*Když se někdo zeptá
a „Jak se mám?“ se dotáže,
vím, že ho to zdeptá,
říkám,
že lepší to být nemůže...*

Bavily mne dříve různé věci,
které teď dělat nechci,
tak je prostě nedělám,
a dobře se mám....

A pak jsou tady věci jiné,
staré, nové i staronové,
co mě pořád baví
a náladu vždy spraví...

*Když se někdo zeptá
a „Jak se mám?“ se dotáže,
vím, že ho to zdeptá,
říkám,
že lepší to být nemůže...*

*Když se někdo zeptá
a „Jak se mám?“ se dotáže,
vím, že ho to zdeptá,
říkám,
že lepší to být nemůže...*

*Když se někdo zeptá
a „Jak se mám?“ se dotáže,
vím, že ho to zdeptá,
říkám,
že lepší to být nemůže...*

All songs produced by Magarac

Lyrics: Goran Fialović

Music: Suno (AI machines operator by Goran Fialović)

Cover, visual concept and logos: Goran Fialović.

Images: Copilot (prompts by Goran Fialović)

Photo of myself in the mirror: Goran Fialović

www.projectmagarac.com

1. Noční hledání
2. 1990
3. Byl to jen okamžik
4. V práci *Melancholic Version*
5. Planina
6. Průvodci
7. Doba předmobilová
8. Hory se zavřeli
9. Seminář
10. Únor
11. Hosti
12. Seminář II
13. Velká Filmová Můra
14. Lepší to být nemůže

Věnováno mé milované ženě...